

Sygn. akt II Kp 66/14

POSTANOWIENIE

Dnia 3 kwietnia 2014r.

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Magdalena Kuczka

Protokolant: Monika Walichowska

po rozpoznaniu w sprawie o czyn z art. 157 § 1 k.k.

na skutek zażalenia pokrzywdzonego J. S.

na postanowienie z dnia 27 grudnia 2013r. zatwierdzone przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Dzierżoniowie w dniu 10 stycznia 2014r. w sprawie 1 Ds. 63/14 o umorzeniu dochodzenia

na podstawie art. 465 § 2 k.p.k. w zw. z art. 329 § 1 i 2 k.p.k. i art. 330 § 1 k.p.k.

postanowił:

uwzględnić zażalenie pokrzywdzonego **J. S.** na postanowienie z dnia 27 grudnia 2013r. zatwierdzone przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Dzierżoniowie w dniu 10 stycznia 2014r. w sprawie 1 Ds. 63/14 o umorzeniu dochodzenia i uchylić zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

W dniu 3 listopada 2013r. pokrzywdzony J. S. złożył zawiadomienie o popełnieniu na jego szkodę przestępstwa polegającego na tym, że w dniu 3 listopada 2013r. około godziny 04:00 w D., został uderzony w klatkę piersiową przez pracownika ochrony lokalu H.- L. i wyprowadzony na zewnątrz budynku. Podał, iż tam został przewrócony przez tegoż pracownika ochrony, a następnie jedna z osób (nie wykluczał, iż sprawców mogło być dwóch) nadepnęła na jego rękę, przez co doznał obrażeń ciała w postaci zwichnięcia łokcia prawego i zerwania torebki stawowej. Pokrzywdzony stwierdził, iż nie jest w stanie rozpoznać mężczyzny, który stanął na jego rękę, ale jest pewien, że ten uczynił to celowo.

W toku postępowania przygotowawczego przesłuchano pokrzywdzonego J. S. oraz ujawnionych jako świadków zdarzenia D. S. (funkcjonariusza Policji, który w toku czynności służbowych zorientował się, iż oczekując w tym dniu pod lokalem H.- L., mógł być świadkiem wydarzeń objętych niniejszym postępowaniem) oraz T. F. (który jak ustalono był osobą, do której pokrzywdzony zwrócił się o wezwanie pogotowia i który to uczynił), przeprowadzono dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu medycyny sądowej na okoliczność charakteru obrażeń ciała doznanych przez pokrzywdzonego i możliwego mechanizmu ich powstania oraz dokonano zabezpieczenia i przeglądu zapisu monitoringu lokalu H.- L. z dnia 3 listopada 2013r.

Postanowieniem z dnia 27 grudnia 2013r., zatwierdzonym przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Dzierżoniowie w dniu 10 stycznia 2014r. umorzono dochodzenie w sprawie, o to, że w dniu 3 listopada 2013r. w D. sprawca poprzez przewrócenie na ziemię i nadeptanie na rękę J. S. spowodował u niego obrażenia pod postacią zwichnięcia łokcia prawego tylnego – bocznego wymagającego repozycji i unieruchomienia, powodujące naruszenie czynności narządu ciała na okres powyżej dni siedmiu, to jest o czyn z art. 157 § 1 k.k., wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia (art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k.).

Na powyższe postanowienie, w terminie, zażalenie wniósł pokrzywdzony J. S. wnosząc o jego uchylenie i przekazanie sprawy do dalszego prowadzenia, zarzucając mu naruszenie przepisów prawa materialnego i procesowego

poprzez błędne zastosowanie i nieprawidłową wykładnię przepisów art. 157 § 1 k.p.k. oraz art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k., błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na dokonaniu oceny zebranego w toku postępowania przygotowawczego materiału dowodowego w sposób wybiórczy i pominięciu okoliczności istotnych dla sprawy, poprzez nie zabezpieczenie nagrań z monitoringu oraz nie ustalenie i nie przesłuchanie świadków zdarzenia (tj., co sprecyzował w uzasadnieniu, pracowników ochrony i osób, które telefonicznie wezwały (...) do Centrum (...)).

Prokurator Rejonowy w Dzierżoniowie, przekazując Sądowi powyższe zażalenie wraz z aktami do rozpoznania, wniósł o jego nieuwzględnienie, podnosząc, iż w świetle materiału dowodowego brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa z art. 157 § 1 k.k., a zarzuty podniesione przez skarżącego nie zasługują na uwzględnienie.

W ocenie Sądu, zażalenie zasługuje na uwzględnienie, jakkolwiek Sąd podzielił wyłącznie część jego zarzutów.

Sąd Rejonowy, po analizie akt sprawy i w kontekście zażalenia skarżącego uznał bowiem, że decyzja procesowa podjęta przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Dzierżoniowie o umorzeniu dochodzenia w przedmiotowej sprawie, na obecnym etapie postępowania jest, co najmniej przedwczesna.

W istocie, dotychczas zebrany w postępowaniu przygotowawczym materiał dowodowy, nie daje podstaw ani do zweryfikowania zeznań pokrzywdzonego ani w szczególności ustalenia sprawcy opisywanego przez niego uszkodzenia jego ciała, niemniej jednak nie pozwala także na jednoznaczne zdeprecjonowanie depozycji J. S. jako niewiarygodnych. Zwrócić należy przede wszystkim uwagę, iż opinia biegłego z zakresu medycyny sądowej M. B. oraz przedstawiona przez pokrzywdzonego dokumentacja medyczna, pozwalają ustalić zarówno, iż pokrzywdzony doznał wskazanych w swoich zeznaniach obrażeń ciała w podanej dacie, został z pewnością zabrany w związku z nimi przez pogotowie karetką do szpitala spod lokalu H.– L., jak również, zważywszy na charakter urazów mógł doznać tych obrażeń w sposób i okolicznościach przez siebie opisywanych. Rzeczywiście zeznania ujawnionych świadków nie potwierdzają, aby widziały opisywane przez pokrzywdzonego zdarzenie, choć znajdowały się w tym czasie w pobliżu lokalu H.L., jednakże ich relacje, mimo że są obiektywne i brak podstaw do odmawiania im wiarygodności, nie wykluczają w sposób pewny, iż do opisywanego przez pokrzywdzonego zajścia na pewno nie doszło, bowiem istnieje możliwość, że z uwagi to gdzie się znajdowali, iż nie towarzyszyli wówczas ani pokrzywdzonemu ani pracownikom ochrony, po prostu nie widzieli całego zajścia z ich udziałem. Nie wyklucza tego także zapis monitoringu, nie dokonano, bowiem jego przeglądu z pokrzywdzonym i nie ustalono czy obejmuje on miejsce, w którym miało dojść ewentualnie do popełnienia przestępstwa na szkodę J. S., czy też nie, a zatem czy ma on w ogóle znaczenie dowodowe (w szczególności pozwalające na weryfikację rzetelności zeznań pokrzywdzonego). Podkreślić przy tym należy iż pokrzywdzony, jak podniósł na posiedzeniu sądu, po zapoznaniu się z zapisem monitoringu za zgodą prokuratora, stwierdził za pomocą programu komputerowego, iż mogło dojść do manipulacji w nagraniu zapisu kamer, podniósł również zarzut iż nie ma zapisu z kamery nad wejściem gdzie miało dojść do zdarzenia. Nie przesądzając w żadnej mierze racji skarżącego, konieczne jednak wydaje się odniesienie się w postępowaniu przygotowawczym do tych zarzutów mogących świadczyć o nieprawidłowości czy niezupełności dostarczonego materiału dowodowego.

W świetle powyższego, decyzja prokuratora byłaby uzasadniona, jedynie wtedy gdyby nie istniały w momencie jej podejmowania, znane organom ścigania źródła dowodowe, pozwalające na pozyskanie danych identyfikujących świadków lub nawet potencjalnych sprawców przestępstwa lub gdyby dowodów takich z obiektywnych przyczyn nie można by było przeprowadzić.

Natomiast w przypadku, gdy pokrzywdzony wprawdzie nie potrafi opisać wyglądu sprawcy, ani też go rozpoznać, ale jednoznacznie wskazuje, iż był to jeden (lub dwóch) pracowników ochrony lokalu H. – L., to nie ustalenie w ogóle danych personalnych osób pracujących wówczas w tym charakterze i nie przesłuchanie ich na okoliczność zdarzenia (gdy w świetle zeznań D. S. rzeczywiście mogło dojść do wyprowadzenia pokrzywdzonego z lokalu) jest istotnym brakiem postępowania przygotowawczego, bowiem w ocenie Sądu nie dokonanie tych czynności ma istotny wpływ, w zależności od wyników przesłuchania, na prawidłowość rozstrzygnięcia w sprawie.

Dlatego też rolą prokuratora winno być ustalenie jaka firma ochraniała wówczas dyskoteki organizowane w lokalu H. – L., a następnie zwrócenie się do tej firmy o podanie danych personalnych osób, które w ustalonym dniu (nocy) pracowały w ww. lokalu w takim charakterze i przesłuchanie ich, przede wszystkim w celu ustalenia, czy a jeśli tak, która z nich (lub które), wyprowadzały i z jakiego powodu pokrzywdzonego na zewnątrz budynku, kto ewentualnie był tego świadkiem i jaki przebieg miało to zdarzenie. Ma to w szczególności znaczenie jeżeli weźmie się pod uwagę podniesiony przez skarżącego na posiedzeniu sądu fakt, iż kilka miesięcy wcześniej miało dojść pomiędzy nim a pracownikiem firmy (...)do zdarzenia, po którym grożono mu pobiciem, a pokrzywdzony przypuszcza, że obie sytuacje mogą mieć ze sobą związek. Dopiero to powoli na prawidłowe rozstrzygnięcie, czy wersja pokrzywdzonego zasługuje na uznanie za miarodajną i czy można ustalić sprawcę, ewentualnie czy też po przeprowadzeniu już wszelkich możliwych dostępnych dowodów brak jest rzeczywiście takich, które dostatecznie uzasadniałyby podejrzenie popełnienia czynu z art. 157 § 1 k.k. na szkodę J. S..

W związku z powyższym i wyłącznie na skutek uwzględnienia zarzutu dotyczącego nie przesłuchania pracowników ochrony (inne wskazywane w zażaleniu dowody zostały przeprowadzone), Sąd uwzględnił zażalenie pokrzywdzonego J. S. i uchylił zaskarżone postanowienie o umorzeniu dochodzenia, celem kontynuowania postępowania przygotowawczego, w toku którego, należy dokonać co najmniej powyższych podkreślonych czynności i pozyskanie na ich podstawie istotnych danych dotyczących przebiegu zdarzeń z udziałem pokrzywdzonego i ewentualnego sprawcy czynu. Dopiero taki stan materiału, po wyczerpaniu inicjatywy dowodowej, pozwoli na podjęcie właściwej decyzji co do dalszego toku postępowania przygotowawczego w sprawie.

Z tych wszystkich względów, orzeczono jak w sentencji.